

JEHOVA TANÚI

© dr. Szalai András, Apológia Kutatóközpont, www.apologia.hu (v.4. 2026.03.25.)

Tanulmányunk Jehova Tanúi vallásának történeti háttérét, az Őrtorony Társulat legfontosabb tanításait és ezek kritikáját, a hitéleti-életviteli sajátosságainak pozitívumait és negatívumait mutatja be dióhéjban. Az itt csak érintett témákról külön tanulmányaink is készülnek, ld. Isten neve, Új Világ fordítás, Kell hinned a Háromságban? Kereszt vagy kínoszlop? stb.

1. Háttér adatok

Jehova Tanúi gyökerei a 19. sz. első feléig, a millerita mozgalomig nyúlnak vissza. William Miller és társai 1843-ra, majd 1844-re jóslták Jézus visszajövetelét, és „a nagy csalódás” után a mozgalom szétesett és több adventista irányzat jött létre. Az egyik – újabb dátumokat kiszámoló – *Second Adventist* csoport tagja lett Charles T. Russell (1852-1916), majd a Nemzetközi Bibliakutatók (*International Bible Students*) mozgalomának vezetője és a „Sioni Őrtorony, Krisztus Jelenlétének Hírnöke” (*Zion’s Watch Tower & Herald of Christ’s Presence*) folyóirat alapítója. A későbbi „teokratikus szervezet” teológiai alapjait Russell fektette le (a Háromság, a lélek és a pokol tagadása, a hű és értelmes rabszolga). A 2. elnök, Joseph F. Rutherford (1869-1942) idején, 1931-ben felvették a „Jehova Tanúi” (*Jehovah’s Witnesses*) nevet (Ézs 43:10), 1935-ben pedig bevezették a hívők két – földi és égi reménységű – osztályának a tanát. Még Russell alapította az Őrtorony Biblia és Traktátus Társulatot (*Watchtower Bible and Tract Society*), amely a szervezet „bibliai irodalmát” sok nyelven és óriási példányszámban terjeszti (ld. „Az Őrtorony”, „Ébredjetek!”).

Jehova Tanúi központja 2016 óta Warwick (New York), hivatalos weboldala jw.org. 2025-ban a tagsága 241 országban meghaladta a 9.2 millió főt. Magyarországon 278 gyülekezetben kb. 21.000 tag van. A tagság régóta stagnál: évente megkeresztelnek kb. 1000 embert, de kb. ugyanennyi ki is lép.

2. Sajátos tanok és kritikájuk

2.1. Új világ fordítás

A „Szentírás – Új világ fordítás” (ÚVF) eredetileg angolul lett kiadva *New World Translation of Holy Scriptures* címen (1950/1984/2013), az első teljes magyar kiadás 2003-ban, majd 2017-ben jelent meg. Az ÚVF pontos és megbízható fordítás, fő sajátossága, hogy 237 helyen helyreállította Isten személynevének („Jehova”) újszövetségi használatát. 2026-ra 327 nyelven, több mint 256 millió példányban nyomtatták ki, és díjmentesen eljuttatják bárkinek.

- Az Őrtorony Társulat (ÓT) azért ad ki saját bibliát, mert nem talált olyat, amely híven tükrözné a saját tanait. Az ÚVF nyelvezete modern, de a sajátos Őrtorony-szókinccsen túl *teológiai manipulált bibliaferdítés*, amit még a hasonló teológiát valló felekezetek sem használnak, okkal.
- Ahol a bibliai szöveg ellentmond a Társulat nézeteinek, ott a nyelvtani és a szótári adatokat figyelmen kívül hagyja, érdeke szerint szó szerint vagy körülírva fordít, jelzés nélkül kivesz vagy betold szavakat szinte minden olyan szövegben, amelyek pl. Jézus *Isten* és a Lélek *személy* voltáról, a hívők *közös* reménységéről és a halál utáni *tudatos* létformáról szólnak.
- A jóhiszemű olvasó nem képes megítélni, mikor olvassa *Isten* szavát és mikor a Társulatét. A Társulat az 1950 óta egységesen negatív nemzetközi szakmai kritikára sosem tudott érdemben felelni, hiszen nincs szakmai hitelessége. A kiadványaiban olvasható valós adatokat a keresztény bibliai és teológiai szakirodalomból ollózzák össze.

2.2. Jehova

Istennek van személyneve (*JHVH*), amit a zsidók csak babonás félelemből nem ejtettek ki, így helyette *Adonáj*-t (az Úr) olvastak. Mivel írásuk a magánhangzókat nem rögzítette, a *JHVH* kiejtése feledésbe merült. A középkorban az *adonáj* szó magánhangzóival egészítették ki, így keletkezett a „Jehovah” változat. Nem a Név pontos kiejtése, hanem a használata fontos, mert az részesül megmentésben, aki „Jehova nevét hívja segítségül” (Róm 10:13). Az Újszövetség eredeti görög szövege is tartalmazta Isten nevének héber betűit (*JHVH*), de ókori keresztények kiirtották a szövegből, a *küriosz* (az Úr) vagy *theosz* (Isten) szóval pótolták. Így lett Jézus összetéveszthető Jehovával, és ezért alakult ki a háromságtan.

- A zsidók a Nevet nem babonából, hanem a tapasztalataik miatt tisztelték, és nem akarták fölöslegesen kiejteni. A *JHVH* nem hétköznapi értelemben személynév, hanem a létigéből képzett leíró név, jelentése „Örökkévaló” vagy „Éltető”. A „Jehovah” középkori olvasati hibából keletkezett teológiai műszó, héber füllel ugyanolyan képtelenül hangzik, mint nekünk az *iSTeN* és az *UrAm* szavakból az „USTAN”. *Yahveh/Jahve* alakban minden egyház használja és tiszteli, de tekintettel vannak az apostoli gyakorlatra.
- A görög Újszövetség fennmaradt kézírataiban *egyetlen* héber betű sincs, nemhogy a *JHVH*. Nincs történelmi nyoma a Név kicserélésének sem: csak a Társulat állít be bizonyítatlan feltételezéseket tényként, azaz *rágalmaz*.
- A „Jehova” a „Keresztény Görög Iratok”-ban **237**-szer szerepel, de csak **82** olyan Ósz-i szöveg idézete, amelyben van *JHVH*, az összes többi *önkéntes változtatás*. A bibliai kéziratok tanúsága szerint az Újszövetség Úrnak és Istennek nevezi az Atyát és a Fiút is. A Társulat *cseréli ki* az Isten és Úr szavakat Jehovára ott, ahol ezzel szétválaszthatja Isten és Jézus lényét, máshol nem (vö. 1Kor 12:3). Ez nem „helyreállítás”, hanem *hamisítás*.

2.3. Isten

Csak az Atya Isten, a neve Jehova. A Fiú tkp. Mihály arkangyal. A „szent szellem” nem személy, csak Isten „tevékeny ereje” (1Móz 1:1 ÚVF) vagy „ihletett kijelentés” (1Tim 4:1 ÚVF), vagy Isten „megszemélyesítése”, nem külön személy. A Háromság bibliahamisítás révén, pogány vallások hatására és pogány római uralkodók zsinati döntései (325 Nicaea) révén alakult ki. Nincs benne a Bibliában sem a „Háromság” szó, sem a róla szóló tanítás, amely eleve értelmetlen, pedig Isten nem a zűrzavar Istene (1Kor 14:33).

- A háromságtannak két lényegi és bibliai eleme van: a Messiásban *Isten* lett emberré, és a Szentlélek *személy*. Ha később nem lépnek fel olyan tanítók, akik ezeket tagadják, nem lett volna szükség a kidolgozott háromságtanra. A Nicaeai zsinaton 317 püspök vett részt, a zsinat végére Áriusznek 17-ből csak 2 támogatója maradt, hiszen ő lépett fel új tanítással, nem az egyház (ld. az „Apostoli és egyházatyák Jézusról” tanulmányt).
- A háromságtan nem megmagyarázni akarja Isten lényét, hanem a bibliai adatokat összegzi. Csak egy Isten van, ugyanakkor a Bibliában három személy van, aki *olyan*, amilyen csak Isten lehet, és aki *olyasmit* tesz, amit csak Isten tehet. Egyetlen Isten van, aki három személyben létezik, mint Atya, Fiú és Szentlélek (Mt 28:19, ld. a „Háromságtan” tanulmányt).
- A tan értelmes, de egy értelem feletti valóságról szól, amire a teremtett világban nincs példa. Teremtmény a Teremtő lényét, örökkévalóságát, mindenütt jelenvalóságát nem tudja elképzelni (ApCsel 17:29).
- Nincs benne a Bibliában a „Jehova”, a „teokratikus szervezet” kifejezés, ahogy a „biblia” (könyvek) szó sem. Egy tanítás akkor is lehet téves, ha csak bibliai szavakkal van megfogalmazva.
- **1Kor 14:33** nem Isten lényét illető állításról szól (hogyan kellene felelnie emberi tapasztalatunknak), hanem a gyülekezeti rend szükségességéről – ti. ő a *békesség* Istene.

2.4. Mihály arkangyal

Isten Fia, a Fiú nem más, mint Mihály arkangyal, Isten első teremtménye (Kol 1:15, Jel 3:14) akin keresztül „minden *mást* teremtett” (Kol 1:16 ÚVF), az „erős isten” (Ézs 9:5), de nem a mindenható Isten. A Fiút lehet istennek nevezni, mert „isten volt a Szó” (Jn 1:1 ÚVF), de csak kis i-vel, a nagy I-s Isten maga Jehova.

- A Bibliában Mihály arkangyal (főangyal) is csak angyal [*angelosz* = hírnök], azaz „szolgáló lélek”, de a Fiú *nem az* (Zsid 1:5, 2:5). Mihály csak a vezérek vagy hercegek [*szarím*] egyike (Dán 10:13), Jézus azonban az *egyetlen* hatalmasság (1Tim 6:13-16 vö. Jel 17:14). **Ézs 9:5** az „erős Isten” [*él gibbór*] is *JHVH* címe (Ézs 10:21, Neh 9:32, Jer 32:18, 5Móz 10:17).

- A bibliai héber és görög nyelvben *nem létezett* kisbetű-nagybetű, a görög kisbetűs írás csak az i.sz 8. sz-ban alakult ki, így a **Jn 1:1** olvasata: „ISTEN VOLT AZ IGE.” **Kol 1:15-16** a „más” szó nincs ott az eredetiben, a Társulat azért szűrja be négyszer is, hogy a Tanú ne gondolja: *minden* általa és érte lett teremtvé, előbb volt *mindennél*, és *minden* benne áll fenn.

Krisztus nem kereszten halt meg, hanem „kínoszlopon”, nem támadt fel testben, hanem Jehova támasztotta fel (emlékezetből újrateremtette), majd megjelent a tanítványainak (materializálta magát). Mihály az égbemenetele óta ismét arkangyal, ezért „a történelmi Jézussal nincs dolgunk” (C. T. Russell).

- A római kivégzési módról ld. a „Kereszt vagy kínoszlop?” tanulmányt.
- Jézus a saját teste felépítéséről, a feltámadásáról beszélt (Jn 2:19-22), hiszen *hatalmában állt* az életét letenni és felvenni (Jn 10:17-18).
- Mivel a Fiú az Istenség egyik személye, ami a Fiúval történt, Istennel történt, de nem az Atyával vagy a Lélekkel. Amikor a Fiú emberré lett, *Isten* lett emberré (Jn 1:14, Fil 2:7), amikor a Fiú vérét ontották, *Isten a tulajdon vérén* váltotta meg egyházát (Zsid 9:12, ApCsel 20:28) stb.
- Jézusban az Első és Utolsó, egyetlen Isten (Ézs 44:6, Jel 1:8, 22:13) halt meg és támadt fel (Jel 1:17-18, 2:8). Ezért előtte hajol meg minden térd (Ézs 45:23 vö. Fil 2:10), ezért nincs más „név”, azaz *más, aki* megmentene (Ézs 43:11 vö. ApCsel 4:12), mint Jézus, a Krisztus.

2.5. Megváltás

Krisztus „önmagát *megfelelő* váltságul adta mindenkiért” (1Tim 2:6 ÚVF), értsd: amit Ádám a bukáskor elvesztett (a tökéletes örök életet a földi paradicsomban), *azt* szerezte vissza Krisztus, mint tökéletes „utolsó Ádám” (1Kor 15:45). Az „részesül megmentésben”, aki Krisztus váltságában „hitet gyakorol”, illetve a szervezet lojális és aktív tagja marad. Mindenki csak „egyelőre” van megmentve.

- **1Tim 2:6** az eredetiben nincs „megfelelő”, az ÚVF beszúrásának célja, hogy a Tanú azt gondolja: a paradicsomival azonos értékű. Jézus az édeni állapot visszaszerzésénél *többet* ad a benne hívőknek (Róm 5:15-16).
- Aki *hisz*, azt Isten igaznak nyilvánítja (Róm 3:22-26), gyermekévé fogadja (Jn 1:12-13, Gal 3:26, 4:6, Róm 8:15-16), Istentől született (1Jn 5:1 vö. Jn 3:1-8), megkapta a Lelket (Jn 7:37-39, 1Kor 12:13-14), általa el lett pecsételve, fel lett kenve (Ef 1:13, 2Kor 1:21-22), Isten benne lakik (Jn 14:17, Ef 3:17, 2Jn 9). Mindez Isten munkája (Fil 1:6), ezért aki benne bíz, nem vész el (Jn 3:16, 10:28-30, 1Pt 1:3-9, Júd 24).
- A Tanúk jól tudják, hogy a bűneik bocsánatát Jézus Krisztus engesztelő áldozata révén kapják, de Jehovának köszönik meg, hogy „rendezte a bűn problémáját”, nem Jézusnak, hiszen csak arkangyalnak vélik. Ha felfogják, *ki* halt meg és támadt fel értük, Krisztus Lelke által ők is újjászülehetnek.

2.6. Teokratikus szervezet

Jehova Tanúi vallásszervezete „Isten látható szervezete”, „Jehova kollektív prófétája” és „gondolatközlő csatornája”. A szervezet működését felügyelő, a bizottságokat koordináló tizenegy fős (2026) vezetőtestület a Jézus által jövendölt „hű és értelmes rabszolga osztály” (Mt 24:45-47), amelynek tagjai a 144.000 fős „égi reménységű” (Jel 7:4-8) „kicsiny nyájból” kerülnek ki (Lk 12:32), bár újabban a „más juhok” közül is kerülnek a testületbe. A szervezet tagságának ugyanis 1935 óta két „osztálya” van.

A Jel 7-ben és 14-ben szereplő 144.000 fő az 1. század óta folyamatosan elhívott, *égi* elhívású vagy *menyei* reménységű „felkentek”, csak ők Isten újjászületett gyermekei, igazak és szentek, ők Krisztus Teste, menyasszonya és társuralkodói. Csak ők tartoznak az új szövetségbe, Jézus csak az ő közbenjárójuk. Az évente csak egyszer tartott (úrvacsorai) „emlékünnepen” csak ők vehetik magukhoz az „emlékjegyeket”. A felkentek száma az 1. század óta folyamatosan telik be, a számuk ma tízezer körüli, állandóan ingadozik, mert Jehovának pótolnia kell a hitehagyottakat. Nélkülük nem lehet helyesen érteni a Bibliát, mindenki rá van utalva az általuk „kellő időben megadott eledelre”: a Társulat kiadványaira. A 9.2 millió többi Tanú a „más juhok” (Jn 10:16) „nagy sokasága” (Jel 7:9-10), Isten „barátai”, akiknek *földi* reménységük vagy elhívásuk van: az armageddoni csata után az örök földi paradicsomot élvezhetik.

- Az Újszövetség szerint a hívőknek *egy, közös* reménységük van (Ef 4:3-6), az apostolok és a hívők hite *azonos értékű* (2Pt 1:1). Krisztusban, azaz a „Felkent”-ben mindenki „felkent”. Az Újszövetséget tehát „felkentek” írták „felkenteknek” (2Kor 1:21-22, 1Jn 2:20-21.26-27).
- Az elmúlt kétezer évben az Újszövetség *minden hívő olvasója* újjászületett, mert a Társulat „bibliai irodalma” *nélkül* értelmezte a szöveget. Bibliai szempontból *nem léteznek* olyan emberek, mint a 9.2 millió „nem felkent” Tanú, aki Jézusban hisz, mégsem születik újjá (ui. más Jézusban hisz). A „felkent” Tanúk viszont, bár „úgy érzik” az Újszövetséget olvasva, hogy az róluk és nekik szól, nem születhettek újjá (mert más Jézusban hisznek).
- **Mt 24:45-51** *nem prófécia* egy 1919 utáni amerikai testületről, hanem egy a 24-25. fejezet *példázatai* közül, amelyek minden hívőt vigyázásra intenek, sáfarkodásra buzdítanak.
- **Jel 7 és 14** a 144.000 *nem* az elmúlt 2000 év folyamatosan elhívott összes felkentje, ui. a szövegekörnyezet szerint *egy időben, egységes csoportként* élnek meg a kataklizmákat. A Jel 7. „nagy sokasága” is a *jövőben* jön ki „a nagy nyomorúságból”, ők sem lehetnek Tanúk (7:13-14).
- **Lk 12:32** a 12 apostol kicsinysége nem a létszámukra, hanem a *helyzetükre* utal („Ne félj...!” Lk 12:22.25.29). Az „ország” itt nem *helyre* (mennyei ország) utal, hanem szívbeli állapotra (Róm 14:17-18, Lk 12:31).

- **Jn 10:16** Jézusnak már az 1. sz-ban *vannak* más juhai, ti. a nem zsidó népek, és nem egy 1935-ös amerikai kongresszus után *lesznek* (Mt 10:5-6, 15:24 vö. Mt 28:19, Ef 2:14). A szent élethez és az üdvösséghez elég az Írás (2Tim 3:13-17), ami a Lélek segítségével értelmezhető (ApCsel 17:11, 1Kor 10:15, 1Jn 2:27).

2.7. Királyság

I.e. 607-től, Jeruzsálem elfoglalásától i.sz. 1914-ig tartott a „pogányok ideje” (Dán 9:22-27 ~ Lk 21:24), és 1914-ben elkezdődött Krisztus „láthatatlan jelenléte”, azaz királyi uralma (nem jött vissza láthatóan). Az a nemzedék (Mt 24:34), amely megérte „az 1914-es eseményeket” (világháborúk, katasztrófák) megéri az új világot.* E világ istene a Sátán, kezében vannak a világ államai, amelyek az armageddoni csatában mind megsemmisülnek. Jehova Tanúinak is voltak téves várakozásaik, akárcsak az apostoloknak (Lk 19:11, ApCsel 1:6)

* Ez a tan 1995-ben megváltozott, mert az idős Tanúk kezdtek kihalni.

- A szervezet vagy letagadja, hogy jövendölt volna, vagy csupán „téves várakozásnak” minősíti, pedig az apostolok csak kérdeztek, a nemleges választ megkapták, és mindenki számára tanulságul leírták. Az Órtorony azonban prófétai tekintéllyel nyíltan hirdetett újra meg újra világvége dátumokat, mindenkitől engedelmességet és csatlakozást várt el (ld. 1874, 1914, 1915, 1918, 1919, 1925, 1975, „még a 20. században” és „nemsokára”). Egyetlen hamis prófécia is elég ahhoz, hogy valaki bibliai szempontból hamis próféta legyen (5Móz 18:21-22).
- Jézus visszatérése eleve *nem kiszámítható* (Lk 17:20, Mt 24:44). Ha csak ki kellett volna számolni, Jézusnak sikerült volna, de az időpontot *az Atya a saját hatalmába* helyezte, azaz ő dönti el (ApCsel 1:7).
- Az i.e. **607**-es dátumot a történettudomány cáfolja (i.e. **587**). Jézus első „jelenléte” látható volt, a második is az lesz (Mt 24:15.27.30, ApCsel 1:9-10, Jel 1:7). A katasztrófák a vég *előjelei*, nem egy elnyúló vég *utójelei* (Mt 24:3,14), türelemre is csak az Úr *visszatéréséig* van szükség (Jak 5:7).
- Nem **1914**, hanem *az 1. század óta* igaz, hogy „az utolsó napokban” élünk (ApCsel 2:16-17, Jak 5:3, 2Tim 3:1, 2Pt 3:3, 1Jn 2:18), Krisztus uralma is „bár még nem látható” (Zsid 2:8), attól még az *övé* (Mt 28:18), és azóta is láthatatlanul velünk van (Mt 18:20).

2.8. Halálalvás

A lélek halandó (Ez 18:4), az ember testi halálakor öntudatlan állapotba, „halálalvásba merül” (Préd 9:5, 10), „egyszer *s mindenkorra* meghal” (Zsid 9:27 ÚVF). A Tanúkat és azokat, akiknek nem volt lehetőségük megismerni az igazságot, Jehova emlékezetből örök földi paradicsomra támasztja föl. Nincs túlvilági „pokol” vagy „alvilág”, ahol a bűnösök szenvednének, a héber *seól* szó

jelentése „sírgödör”. A Biblia feltámadást hirdet, a lélek halhatatlanságának eszméje pogány platóni filozófia, spiritiszta elképzelés. Jézus példázata Lázárról és a gazdagról (Lk 16:19-31) csak példázat, nem a túlvilág leírása. Valójában a jó latornak is ezt mondta: „Bizony mondom neked ma: velem leszel a paradicsomban” (Lk 23:43 ÚVF).

- Az „elaludni” szó szépítő kifejezésként azt jelenti: elhunyni, meghalni (1Thessz 4:13-17). A hívő „örök” és „elmúlhatatlan” életet kap (Jn 3:16, 2Tim 1:10, Lk 20:36 vö. Kol 3:3). **Ez 18:4** „amely lélek” héberes kifejezés jelentése „aki”. **Préd 9:5** a halott nem tud a földi dolgokról, de nem öntudatlan. **Zsid 9:27** az ember „egyszer [*hapax*] hal meg”, az ÚVF betoldása („...s mindenkorra”) nincs ott az eredetiben.
- Valóban csak Isten természeténél fogva halhatatlan (1Tim 6:15-16), ő az élő Isten, számára mindenki él (Mt 22:32). Jézus *maga az élet és a feltámadás*, ezért aki benne bíz, nem hal meg örökre, ha meghal is, él (Jn 11:25-26, 14:19, vö. Róm 1:4, 6:5, ApCsel 4:2, 1Pt 1:3 stb.).
- Az ember nem csak pszichoszomatikus lény, van teste [*sarx*] és lelke [*pszükhé* vagy *pneuma*], ha teste meghal, lelke tovább él, ld. a megölt Jézust (1Pt 3:18) a Noé idejében meghaltakat (1Pt 3:19-20, 4:6), Mózeszt és az élve felemelt Illést (Lk 9:30-31), a vértanúkat (Jel 6:9-11, 7:9-17).
- Pál reménysége sem az öntudatlan alvás volt: „Krisztussal lenni sokkal jobb” (Fil 1:23), ezért akart „kiköltözni a testből, haza az Úrhoz” (2Kor 5:8). Az ember testben él, de több a testénél: ha a halandó „földi sátrát” leteszi, felveszi az örök „mennyei házat” (2Kor 5:1-6, 2Pt 1:13-14). Az Ige is közöttünk ~~lakott~~ „verte fel sátrát”, amikor „testté lett” (Jn 1:14).
- **Lk 16:19-31** Lázár és a gazdag története valóban példázat, nem túlvilági helyszíni riport, nem is minden nem hívő sorsáról szól. Jézus azonban sohasem illusztrált téves dolgokkal, pénzsóvár hallgatóit pedig komolyan figyelmeztette: itt a földön kell embernek lenni, *odaát* csak számonkérés lesz, és az embertelenekre igazságos büntetés vár (Vö. Jel
- **Lk 23:43** bár a bibliai görögben még nem voltak mondatjelek, minden bevezető szövegnél értelemszerűen a „Bizony mondom neked / nektek” *után* van a vessző vagy kettőspont – az ÚVF-ban is 74 szövegből 73-szor (csak itt nem). Jézus részéről fölösleges lett volna hangsúlyozni, hogy *aznap* mondja, amit mond, és nem máskor.

3. Pozitívumok

Jehova Tanúi vallásszervezetének keresztény *hátterére* utal az Isten egyetlen voltába, a Bibliába és a Krisztus engesztelő áldozatába vetett hit. A tagok istenkereső és hívő emberek, akiknek az átlaghoz képest becsületes élete a Biblia pozitív erkölcsi hatását bizonyítja. Újabbán a fiatalok főiskolára és egyetemre is jelentkezhetnek, ha akarnak, bár aki ezt teszi, az még mindig „nem példamutató”.

A szervezet az idegen vér átömlesztésének az elfogadását a bibliai *állati vér evésének* tilalmára (1Móz 9:3-4, ApCsel 15:19-21) hivatkozva tiltja, de a saját vér műtét közbeni ki- és visszavezetését már engedi, és anyagilag is támogatja az ún. „vértelen” sebészeti módszerek fejlesztését. A tagok 1980 óta elfogadhatják a szervátültetést, 1996 óta alternatív katonai szolgálatot is vállalhatnak, és nem kell börtönbe kerülniük a fegyveres szolgálat elutasításáért.

4. Negatívumok

Jehova Tanúi vallásszervezete nem tartozik a keresztény egyházak, felekezetek közé, mert a szervezet tanítása – a fenti néhány ponton túl – a történelmi és biblikus kereszténység *minden* lényeges és közös tanítását tagadja.

A WBTS nem csupán könyvkiadó, hanem a világ legnagyobb non-profit nyomdaipari vállalata: egyetlen szervezet sem publikál rendszeresen egyszerre ennyi nyelven, ilyen mennyiségben. Működésében a kiadóvállalati funkciók és az egyházi hierarchia keveredik (országos „fiókhivatalok”, zóna-, kerületi és körzeti kongresszusok, főhivatali szolgák, Királyság-termek és vének), az egyes Tanúkra pedig a *publisher*, azaz könyv- vagy lapkiadó szót használják, hiszen elsősorban a hű és értelmes rabszolga osztály idejében kiadott lelki eledelének (Az Őrtorony, Ébredjétek stb.) terjesztői.

A vezetőtestület a tagok életének minden területét ellenőrzi, de az évtizedeken át névtelenül publikáló Tanítói Bizottság soha semmiért sem vállalt *személyes felelősséget*. Sem a hamis prófeciákért, sem a tanítások változásaiért („új világosságok”, Péld 4:18), sem azokért a Tanúkért, akiknek nagyon sokba, akár az életébe került az, hogy éppen két „világosság” között kellett a szervezetnek engedelmessé válniuk.

Ezt példázza a mindig bibliai szövegekre hivatkozó, de hol tiltó, hol megengedő tanítások sora: az oltás elutasítása 1931-től 1952-ig, a szervátültetés elutasítása 1967-től 1980-ig, a vérátömlesztésért járó kiközösítés 1961-től napjainkig, a dohányzásért járó kiközösítés 1973-tól, a teljes és az alternatív katonai szolgálat vállalásáért való kiközösítés egészen 1996-ig. Ezekért az életekért, sorsokért soha senki sem vállalt személyes felelősséget.

A mai tagok a szervezet múltját nem ismerik: nemigen tudnak Russell piramis-misztikájáról, Rutherford tanáról, miszerint Jehova a Plejádok csillagképben lakik, vagy a 90-es évek szervezeti és teológiai változásainak hátteréről. A tagok azonban a szervezet jelenét is csak a szervezet szűrőjén keresztül ismerik, nemigen értesülnek a szervezet tisztességét alapvetően megkérdőjelező dolgokról (a bibliahamisítás, a szakirodalom manipulatív idézése, a vértíltalom halálos áldozatai, a gyermekmoleztálási perek (ld. *Silent Lambs*) stb.

A Társulat által kiadott folyóiratok és könyvecskék folyamatos és kötelező feldolgozása elvonja a tagokat magának a Bibliának az olvasásától és belső

összefüggéseinek megismerésétől. Arra fel vannak készítve, hogy bizonyos bibliai mondatokat „bizonyítékként” idézzenek, de számukra kerülendő a szervezettől független gondolkodás, bibliaértelmezés.

Sok tagnak alacsony a képzettsége, mert évtizedeken át helytelenítették a továbbtanulást, és sokan élnek félállásból a másfél évszázada tartó paranoiás végvárás (Armageddon), a „teokratikus” programok és a prédikáló szolgálat elsődleges fontossága miatt (ui. felelősek mások vééréért, Ez 33:6).

A Tanúk társadalmi elszigetelődését fokozza, hogy „pogány” ünnepnek számít a karácsony és a húsvét, a névnap és születésnap, és pogány szimbólumként tekintenek a keresztre. Mivel a Jehovának nem engedelmességet állító államok és állampolgáraiak úgyis mind meg fognak semmisülni, „bálványimádás” a himnuszéneklés, a zászló előtti tisztelgés, a párttagság, az érvényes szavazat leadása, közszolgálati hivatal betöltése és a fegyveres honvédelmi szolgálat.

A saját elhatározásból elkülönülőkkel és a kiközösítettekkel szembeni teljes „közösségmegvonás” (nem szabad nekik köszönni, családtagokkal vallási témákat kerülni kell) rendszerint mély lelki sérüléseket okoz, és ez – a Társulat saját statisztikái alapján – világszerte, évente több tízezer embert érint.

A Tanúk természetesen jó dolgokat is tanulnak, sokuk életére pozitív hatást gyakorol a tagság, de nem tudják, mi mindenről maradnak le az Újszövetség szerint, hogy ami a szervezetben jó, az máshol is megvan, és hogy a szervezet olyasmire követel tőlük hálát és engedelmisséget, amit valójában Istennek és Szavának köszönhetnek. Akik mégis utánajárnak a problémáknak, azok közül pedig sokan veszítik el teljesen a hitüket, mert olyan mértékű csalódást élnek át, és mert számukra a szervezet és Isten olyan mélyen összefonódik. Akik azonban – bármely más Bibliából – felismerik, kicsoda Jézus valójában, újratanulhatják a keresztény hitet és hitéletet.

Felhasznált szakirodalom

- Jehova Tanúi – Isten Királyságának hirdetői (WBTS, 1997)
- Szervezetten Jehova akaratának cselekvésére (WBTS, 2005, 2015)
- Jelentés Jehova Tanúi világszerte folyó tevékenységéről – 2025 (WBTS, 2025)
- 'Alaposan tanúskodj' Isten királyságáról! (WBTS, 2009)
- Érveljünk az Írásokból! (WBTS, 1989)
- Tanulmányozd a Szentírást éleslátással! I-II. (WBTS, 2015)
- A Szentírás új világ fordítása (WBTS, 2003)
- Szentírás – Új világ fordítás (WBTS, 2017)
- Mit tudhatunk meg a Bibliából (WBTS, 2018)
- A legnagyobb ember, aki valaha élt (WBTS, 1996)
- Közeledj Jehovához! (WBTS 2002, 2014)
- Internet: jw.org